Р Е П У Б Л И К А Б Ъ Л Г А Р И Я

Н А Р О Д Н О С Ъ Б Р А Н И Е

Проект

З А К О Н

за изменение и допълнение на Закона за радиото и телевизията

(Обн., ДВ, бр. 138 от 1998 г.; Решение № 10 на Конституционния съд от 1999 г. - бр. 60 от 1999 г.; изм. и доп., бр. 81 от 1999 г., бр. 79 от 2000 г., бр. 96 и 112 от 2001 г., бр. 77 и 120 от 2002 г., бр. 99 и 114 от 2003 г., бр. 99 и 115 от 2004 г.,
бр. 88, 93 и 105 от 2005 г., бр. 21, 34, 70, 105 и 108 от 2006 г., бр. 10, 41 и 113 от 2007 г., бр. 110 от 2008 г. и бр. 14, 37 и 42 от 2009 г.)

§ 1. Член 1 се изменя така:

„Чл. 1. Този закон урежда медийните услуги, предоставяни от доставчици на медийни услуги под юрисдикцията на Република България.”

§ 2. Член 2 се изменя така:

„Чл. 2. (1) Медийни услуги по смисъла на този закон са аудио-визуални медийни услуги и радиоуслуги.

(2) Аудио-визуална медийна услуга/радиоуслуга е:

1. услуга, така както е определена в членове 49 и 50 от Договора за създаване на Европейска общност, която е в рамките на редакционната отговорност на доставчик на медийни услуги, чиято основна цел е предоставянето на аудио-визуални предавания/радиопредавания за информиране, забавление или образоване на широката общественост чрез електронни съобщителни мрежи по смисъла на член 2, буква „а” от Директива 2002/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 г. относно общата регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги;

2. аудио-визуално търговско съобщение/търговско съобщение в радиоуслуга по т. 1.

(3) Аудио-визуално предаване е поредица от движещи се изображения със или без звук, което представлява обособена част от програмна схема или каталог, утвърден от доставчик на аудио-визуални медийни услуги.

(4) Радиопредаване е обособена част от програмна схема на радиопрограма или каталог, утвърден от доставчик на радиоуслуги.

(5) Разпоредбите на този закон не се прилагат за:

1. медийни услуги, които не са за масово осведомяване, т.е. не са предназначени за значителна част от аудиторията;

2. дейности, които по принцип са с нестопански характер и които не са конкурентни на телевизията въз основа на програмна схема;

3. лична кореспонденция на ограничен брой адресати чрез електронни съобщителни мрежи;

4. всички услуги, чиято основна цел не е предоставянето на предавания, т.е. когато аудио-визуалното съдържание е включено случайно в услугата и не е нейна основна цел;

5. игрите на късмета, в които се залагат пари, включително лотария, наддаване и други форми на хазарт, както и онлайн игри и програми за търсене, но не и предавания, изцяло посветени на хазартни игри или игри на късмета;

6. електронни варианти на вестници и списания;

7. самостоятелните текстови услуги.”

§ 3. Член 3 се изменя така:

„Чл. 3. (1) Медийните услуги са линейни и нелинейни.

(2) Линейни са медийните услуги, предоставени от доставчик на медийни услуги за едновременно гледане/слушане на предавания въз основа на програмна схема.

(3) Нелинейни (медийни услуги по заявка) са медийните услуги, предоставени от доставчик на медийни услуги за гледане/слушане на предавания в избран от потребителя момент по негова лична заявка въз основа на каталог на предавания, подбрани от доставчика на медийни услуги.

(4) Едновременното гледане/слушане включва и привидно едновременно гледане/слушане поради различията в краткия промеждутък между предаването и приемането на предаването по технически причини, присъщи на процеса на предаване.”

§ 4. Член 4 се изменя така:

„Чл. 4. (1) Доставчик на медийни услуги е физическо лице - едноличен търговец, или юридическо лице, което носи редакционна отговорност за избора на съдържанието на медийната услуга и определя начина, по който тя е организирана. Редакционна отговорност е упражняването на ефективен контрол както върху избора на предавания, така и върху тяхната организация както в хронологичен ред при линейни услуги, така и в каталог при медийни услуги по заявка.

(2) Радио- или телевизионен оператор е доставчик на линейни медийни услуги (програми) за радио/телевизия въз основа на програмна схема.

(3) Не са доставчици на медийни услуги лица, които само разпространяват програми, за които редакционна отговорност носят трети страни.”

§ 5. Член 5 се изменя така:

„Чл. 5. (1) Този закон гарантира независимост на доставчиците на медийни услуги и на тяхната дейност от политическа и икономическа намеса.

(2) Не се допуска цензурирането на медийни услуги под каквато и да е форма.

(3) Осигурява се свобода на приемането и не се ограничава препредаването на медийни услуги от други държави - членки на Европейския съюз, на основания, които попадат в областите, регламентирани от Директива 2007/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2007 г. за изменение на Директива 89/552/ЕИО на Съвета от 3 октомври 1989 г. относно координирането на някои разпоредби, формулирани в действащи закони, подзаконови и административни актове на държавите членки, отнасящи се до упражняване на телевизионна дейност (ОВ, L 332/27 от 18 декември 2007 г).

(4) Разпоредбата на ал. 3 може временно да не се прилага по отношение на програми от друга държава - членка на Европейския съюз, които открито, сериозно и тежко нарушават разпоредбите на чл. 22 или чл. 3 буква „б” от Директива 89/552/ЕИО на Съвета от 3 октомври 1989 г. относно координирането на някои разпоредби, формулирани в действащи закони, подзаконови и административни актове на държавите членки, отнасящи се до упражняване на телевизионна дейност.

(5) Разпоредбата на ал. 3 може временно да не се прилага по отношение на медийни услуги по заявка от друга държава - членка на Европейския съюз, ако ограниченията са необходими по някоя от следните причини:

1. обществен ред, по-специално предотвратяване, разследване, разкриване и съдебно преследване на престъпления, включително защита на децата и борбата срещу подбуждането към омраза въз основа на раса, пол, религия или националност и накърняване на човешкото достойнство на отделни лица;

2. опазване на общественото здраве;

3. обществена сигурност, включително гарантиране на националната сигурност и отбрана;

4. защита на потребителите, включително инвеститорите.

(6) В случаите по ал. 5 ограниченията следва да са:

1. предприети срещу определена медийна услуга по заявка, която накърнява посочените в ал. 5 цели или може сериозно и тежко да накърни тези цели;

2. пропорционални на тези цели.”

§ 6. Член 6 се изменя така:

„Чл. 6. (1) Доставчиците на медийни услуги са обществени и търговски.

(2) Обществените доставчици на медийни услуги:

1. предоставят за разпространение политическа, икономическа, културна, научна, образователна и друга социално значима информация;

2. осигуряват достъп до националните и световните културни ценности и популяризират научните и техническите постижения чрез разпространението на български и чужди образователни и културни програми и предавания за всички възрастови групи;

3. осигуряват чрез програмната си политика защита на националните интереси, общочовешките културни ценности, националната наука, образованието и културата на всички български граждани без оглед на етническата им принадлежност;

4. поощряват създаването на произведения от български автори;

5. поощряват българското изпълнителско изкуство.

(3) Българското национално радио (БНР) и Българската национална телевизия (БНТ) са национални обществени доставчици на радиоуслуги, съответно на аудио-визуални медийни услуги, които:

1. осигуряват медийни услуги за всички граждани на Република България;

2. съдействат за развитието и популяризирането на българската култура и българския език, както и на културата и езика на гражданите в съответствие с етническата им принадлежност;

3. осигуряват чрез своите медийни услуги достъп до националното и европейското културно наследство;

4. включват предавания, които информират, образоват и забавляват;

5. прилагат новите информационни технологии;

6. отразяват различните идеи и убеждения в обществото чрез плурализъм на гледните точки във всяко от новинарските и актуално-публицистичните предавания с политическа и икономическа тематика;

7. съдействат за взаимното разбирателство и толерантността в отношенията между хората;

8. предоставят на гражданите възможност да се запознаят с официалната позиция на държавата по важни въпроси на обществения живот.

(4) Доставчиците на медийни услуги, които не са лицензирани/регистрирани като обществени, са търговски.”

§ 7. Член 7 се изменя така:

„Чл. 7. (1) Доставчиците на аудио-визуални медийни услуги осигуряват лесен, директен и постоянен достъп на потребителите на услугата най-малко до следните данни:

1. името на доставчика на медийната услуга, седалище и адрес на управление, адрес на електронната му поща и сайта му в интернет, телефон за контакти;

2. данни за Съвета за електронни медии, седалище и адрес на управление, адрес на електронната му поща и сайта му в интернет, телефон за контакти.

(2) Доставчиците на аудио-визуални и радиоуслуги осигуряват данните по ал. 1 на интернет сайта си.

(3) Данните по ал. 1 и 2 трябва да са актуални и да позволяват установяване на бърз, пряк и ефективен контакт.”

§ 8. Член 8 се изменя така:

„Чл. 8. (1) Медийните услуги не трябва да подбуждат към ненавист, основана на раса, пол, религия или националност.

(2) Насърчават се доставчиците на аудио-визуални медийни услуги да гарантират, че техните услуги постепенно стават достъпни за хората с увредено зрение или слух.

(3) Насърчават се доставчиците на радиоуслуги да предоставят по подходящ начин програми и предавания онлайн, достъпни за хората с увредено зрение или слух.”

§ 9. Член 9 се изменя така:

„Чл. 9. (1) Доставчиците на медийни услуги разпространяват програми и предавания само с предварително уредени авторски и сродни на тях права.

(2) Доставчиците на аудио-визуални медийни услуги не разпространяват кинематографични произведения извън периодите, договорени с носителите на правата.

(3) Доставчиците на медийни услуги представят всяка година на Съвета за електронни медии при поискване доказателства за търговските и отстъпените авторски права за защитени произведения в своите програми и за отстъпените

сродни права за предоставянето за разпространение на чужди програми.

(4) В едномесечен срок от получаването на данните Съветът за електронни медии обобщава информацията по ал. 3 и я изпраща на съответните длъжностни лица по Закона за авторското право и сродните му права.

(5) Когато в част от предаване е използвано предаване на друг радио- или телевизионен оператор, това трябва да е посочено изрично и да е в съответствие с уредбата на Закона за авторското право и сродните му права."

§ 10. В чл. 10 се правят следните изменения:

1. В ал. 1:

а) думите „радио- и телевизионните оператори" се заменят с „доставчиците на медийни услуги";

б) в т. 7 след думата „отговор" се добавя „в програмите".

2. Алинеи 2, 3 и 4 се отменят.

§ 11. В чл. 11 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думите „радио- и телевизионни предавания" се заменят с „медийните услуги".

2. В ал. 2 думите „радио- и телевизионни оператори" се заменят с „доставчик на медийни услуги" и думите „радио- и телевизионните оператори" се заменят с „доставчиците на медийни услуги".

3. Алинея 3 се изменя така:

„(3) Публична критика спрямо доставчици на медийни услуги от страна на работещи в тях не е нелоялност към работодателя."

4. В ал. 4 думите „радио- и телевизионни оператори" се заменят с „доставчици на медийни услуги".

5. В ал. 5 думите „радио- и телевизионните оператори" се заменят с „доставчиците на медийни услуги".

6. В ал. 6:

а) в т. 1 думата „подсигуряване" се заменя със „защита";

б) в т. 3 думите „радио- и телевизионни оператори" се заменят с „доставчици на медийни услуги";

в) в т. 5 думите „по създаване на програмите" се заличават.

§ 12. Член 12 се изменя така:

„Чл. 12. (1) Програмите се излъчват на официалния език съгласно Конституцията на Република България.

(2) Програмите или отделни предавания могат да бъдат и на друг език, когато:

1. се разпространяват с образователна цел;

2. са предназначени за български граждани, за които българският език не е майчин;

3. са предназначени за слушатели или зрители в чужбина;

4. се предават чуждестранни радио- и телевизионни програми.”

§ 13. В чл. 13 се правят следните изменения:

1. В ал. 1, 2 и 3 думите „Радио- и телевизионните оператори” се заменят с „Доставчиците на медийни услуги”.

2. Алинея 4 се отменя.

§ 14. В чл. 14 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думите „Радио- и телевизионните оператори” се заменят с „Доставчиците на линейни медийни услуги”.

2. В ал. 2 думите „радио- или телевизионния оператор” се заменят с „доставчик на медийни услуги”.

3. В ал. 4 думите „радио- и телевизионните оператори” се заменят с „доставчиците на медийни услуги”.

§ 15. В чл. 15 се правят следните изменения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Доставчиците на медийни услуги не са длъжни да разкриват източниците на информация, освен ако има висящо съдебно производство или друго висящо производство по жалба на засегнато лице.”

2. В ал. 2 думата „оператор” се заменя с „доставчик на медийни услуги”.

3. В ал. 3 думите „Радио- и телевизионните оператори” се заменят с „Доставчиците на медийни услуги”.

§ 16. В чл. 16 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 и 2 думите „Радио- и телевизионните оператори” се заменят с „Доставчиците на медийни услуги”.

2. Алинея 3 се изменя така:

„(3) Ограниченията по ал. 1 не се прилагат, когато по отношение на лицето има влязла в сила присъда за умишлено престъпление от общ характер.”

3. Алинея 4 се отменя.

§ 17. В чл. 17 се правят следните изменения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Доставчиците на медийни услуги носят отговорност за съдържанието на медийните услуги.”

2. В ал. 2 думите „Радио- и телевизионните оператори” се заменят с „Доставчиците на медийни услуги” и думите „малолетните и непълнолетните” се заменят с „децата”.

3. Алинея 3 се изменя така:

„(3) Разпоредбите по ал. 2, които засягат децата, не се отнасят до:

1. предавания в кодиран вид;

2. предавания, които се разпространяват в програми между 23,00 и 6,00 ч и са ясно обозначени чрез предхождащ ги аудио- и/или аудио-визуален знак или се идентифицират с визуален знак през цялото време, което не изключва отговорността на доставчиците на медийни услуги за спазването на принципите на чл. 10 през цялото времетраене на програмата.”

4. В ал. 4:

а) думите „Радио- и телевизионните оператори” се заменят с „Доставчиците на медийни услуги”;

б) точка 4 се отменя.

5. Алинея 7 се отменя.

§ 18. Член 18 се изменя така:

„Чл. 18. (1) Лица и държавни и общински органи, засегнати в линейни медийни услуги, в които не са участвали лично или чрез свой представител, имат право на отговор.

(2) В 7-дневен срок от деня на предаването лицата или органите по ал. 1 имат право да поискат писмено от съответния оператор предоставянето за разпространение на техния отговор. В искането трябва да са посочени оспорваните твърдения, както и датата и часът на предаването.

(3) Операторът е задължен да осигури включването на отговора в следващото издание на същото предаване или в равностойно време до 24 часа след получаването на отговор, като не се допуска изменение или съкращаване на текста.

(4) Предоставянето за разпространение на отговор е безплатно за лицата и органите по ал. 1.

(5) Времетраенето на отговора не може да надвишава времетраенето на оспорваната част от предаването.”

§ 19. Член 19 се изменя така:

„Чл. 19. (1) Медийни услуги по заявка, които могат сериозно да увредят физическото, умственото или моралното развитие на децата, се предоставят само по начин, гарантиращ, че децата обичайно няма да чуят или видят такива медийни услуги по заявка.

(2) Насърчава се създаването и достъпът до европейски произведения при аудио-визуални медийни услуги по заявка, когато това е осъществимо и с подходящи средства.

(3) Доставчиците на аудио-визуални медийни услуги по заявка използват технически и програмни средства за достъпно и атрактивно представяне на европейските произведения в програмния каталог, предлаган в рамките на аудио-визуалната медийна услуга.

(4) Съветът за електронни медии изготвя ежегодни справки за европейските произведения в аудио-визуални медийни услуги по заявка и ги публикува като част от годишния си отчет. В справките се включват данни за финансовия принос на тези услуги в производството и придобиването на права по отношение на европейски произведения, в дела на европейските произведения в каталога на аудио-визуални медийни услуги и в действителното потребление на европейски произведения, предлагани чрез тези услуги.”

§ 20. Създават се чл. 19а, 19б и 19в:

„Чл. 19а. (1) Най-малко 50 на сто от общото годишно програмно време на телевизионните програми, като се изключат новините и спортните предавания и телевизионните игри, рекламите, телетекстът и телевизионният пазар, трябва да е предназначено за европейски произведения, когато това практически е възможно.

(2) Най-малко 25 на сто от общото годишно програмно време на телевизионните програми, като се изключат новините и спортните предавания, телевизионните игри, рекламите, телетекстът и телевизионният пазар, трябва да е предназначено за български произведения, създадени от независими продуценти. Тези 25 на сто се включват в общото годишно програмно време на телевизионните програми, предназначено за европейски произведения по ал. 1. В общото годишно програмно време изпълнението на този праг не включва повторенията на такива произведения.

(3) Насърчава се производството и разпространението на европейски произведения в радиопрограмите.

(4) Изискванията на ал. 1 и 2 не се прилагат за програми, които са предназначени за местна аудитория и се

разпространяват от един оператор, който не е част от националната мрежа.

(5) Съветът за електронни медии изготвя ежегодни справки за европейските произведения в линейните аудио-визуални медийни услуги и ги публикува като част от годишния си отчет.

Чл. 19б. Радио- или телевизионен оператор, който притежава изключително право върху значимо събитие, е длъжен да осигури достъп на другите радио- и телевизионни оператори за неговото информационно отразяване в съответствие с поетите от Република България задължения по влезли в сила международни договори.

Чл. 19в. (1) За целите на кратките новинарски репортажи всеки телевизионен оператор, установен в общността, има право на достъп на справедлива, разумна и недискриминационна основа до събития, които са от значителен обществен интерес и се предават по силата на изключително основание от телевизионен оператор под юрисдикция на Република България. Достъп се иска първо от оператор под същата юрисдикция, ако има такъв.

(2) Разпоредбата на ал. 1 се прилага съответно и за радиооператори под юрисдикцията на Република България.

(3) Радио- и телевизионни оператори имат право свободно да избират кратки откъси от сигнала на оператора - носител на права, като при аудио-визуалните медийни услуги се отбелязва името и/или се включва логото на оператора с изключителни права, а при радиоуслугите се посочва източникът по подходящ начин.

(4) Кратки откъси се използват единствено за актуално-публицистични предавания и новини в срок, не по-дълъг от 24 часа, считан от края на събитието, и могат да бъдат използвани в медийни услуги по заявка само ако същото предаване се предлага на запис от същия доставчик на медийни услуги.

(5) Правото на информационно отразяване включва и правото на директен достъп до мястото на събитието, освен ако това не е практически възможно, и на запис, който да се използва единствено за създаване на материал с продължителност, не по-голяма от 90 секунди.

(6) Правото на информационно отразяване е безплатно. По изключение може да се предвиди компенсация, която не надхвърля преките допълнителни разходи за осигуряването на достъп.

(7) Не се допуска повторна употреба на репортажа освен по изключение за отбелязване на тематични събития и обзор, като репортажите могат да се запазват в архивите на доставчика

на медийни услуги. Когато краткият репортаж е осъществен на основата на достъп до събитието, оригиналният материал на авторите на репортажа се унищожава след произвеждането му, за което се информира операторът с изключителните права.”

§ 21. В чл. 20 се правят следните изменения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Съветът за електронни медии е независим специализиран орган, който регулира медийните услуги в случаите и по реда, предвидени в този закон.”

2. В ал. 2 думите „радио- и телевизионните оператори” се заменят с „доставчиците на медийни услуги”.

§ 22. В чл. 27, ал. 1 се правят следните изменения:

1. В т. 4 думите „радио- и телевизионни оператори” се заменят с „доставчици на медийни услуги”.

2. Точка 5 се изменя така:

„5. да са консултанти или членове на органи за управление, контрол или надзор на организации с нестопанска цел - доставчици на медийни услуги;”.

§ 23. В чл. 28а, ал. 2 т. 1 и 2 се изменят така:

„1. предоставят медийни услуги по смисъла на този закон;

2. бъдат назначени в надзорни или управителни органи на доставчици на медийни услуги, предприятия, които предоставят електронни съобщителни услуги, или юридически лица с регистриран предмет „рекламна дейност” или осъществяващи рекламна дейност.”

§ 24. В чл. 31, ал. 2 т. 4 се изменя така:

„4. осъществява връзките на Съвета за електронни медии с държавните органи и с доставчиците на медийни услуги, както и с международните организации в областта на медийните услуги;”.

§ 25. В чл. 32 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1:

а) в т. 1 думите „радио- и телевизионните оператори” се заменят с „доставчиците на медийни услуги”;

б) в т. 4 думите „радиото и телевизията” се заменят с „медийните услуги”;

в) в т. 7 думите „радио- и телевизионните оператори” се заменят с „доставчиците на медийни услуги” и думата „програми” се заменя с „медийни услуги”;

г) в т. 10 думите „радио- и телевизионна дейност” се заменят с „медийните услуги”;

д) точка 12 се изменя така:

„12. може да издава задължителни указания на доставчиците на медийни услуги за спазване изискванията на чл. 33;”

е) точка 16 се изменя така:

„16. води публичен регистър на:

а) радио- и телевизионни програми, които се разпространяват чрез кабелни електронни съобщителни мрежи, сателит и електронни съобщителни мрежи за наземно цифрово радиоразпръскване;

б) радио- и телевизионни програми, които се разпространяват чрез налични и/или нови електронни съобщителни мрежи за наземно аналогово радиоразпръскване;

в) медийни услуги по заявка;”

ж) в т. 18 думите „радио- и телевизионната дейност” се заменят с „медийните услуги”.

2. Алинея 4 се изменя така:

„(4) Съветът за електронни медии и доставчиците на медийни услуги ежегодно сключват споразумение за защита на децата от съдържание, насочено към увреждане на тяхното физическо, умствено и морално развитие.”

3. Създава се ал. 5:

„(5) Съветът за електронни медии предоставя на Комисията на ЕО и на независимите регулаторни органи на държавите - членки на Европейския съюз, в областта на медийните услуги информация, необходима за прилагането на Директива 89/552/ЕИО на Съвета от 3 октомври 1989 г. относно координирането на някои разпоредби, формулирани в действащи закони, подзаконови и административни актове на държавите членки, отнасящи се до упражняване на телевизионна дейност.”

§ 26. Член 33 се изменя така:

„Чл. 33. Съветът за електронни медии осъществява надзор върху дейността на доставчиците на медийни услуги само относно:

1. спазването на принципите по чл. 10 и на съотношението по чл. 19а ал. 1 и 2;

2. спазването на изискванията на чл. 6, ал. 2 и 3 и чл. 17, ал. 2;

3. отразяването на изборите на държавни органи и органи на местното самоуправление;

4. спазването на изискванията относно търговските съобщения;

5. съобразяването с нормите относно благотворителната дейност, спонсорството и продуктовото позициониране;

6. опазването на предвидените от закона тайни в медийните услуги;

7. спазването на изискванията за предаванията, насочени към децата;

8. информацията за решения на правораздавателните и другите държавни органи в предвидените от закона случаи;

9. защитата на правата на потребителите;

10. техническото качество на предаванията и програмите;

11. спазването на предвидените в закона, в лицензиите и във влезлите в сила международни договори, по които Република България е страна, ограничения;

12. спазването на условията на издадените лицензии и извършените регистрации.”

§ 27. В чл. 34, ал. 2 се създава изречение второ:

„Проектът се публикува и на интернет страницата на Съвета за електронни медии не по-късно от 24 часа преди заседанието.”

§ 28. Член 35 се изменя така:

„Чл. 35. (1) Съветът за електронни медии провежда заседания, които са редовни, ако на тях присъстват толкова членове, колкото са необходими за вземане на решения по дневния ред. Решенията се вземат лично и присъствено с явно гласуване.

(2) Заседанията на Съвета за електронни медии са публични. За определени точки от дневния ред Съветът може да проведе закрито заседание, когато вземането на решение изисква обсъждане на защитена от закон информация и липсва надделяващ обществен интерес.

(3) Съветът за електронни медии огласява публично взетите решения във връзка с осъществяването на своите правомощия, включително начина, по който прилага закона, както и основанията за промяна на своята практика. В тридневен срок протоколите от заседанията се публикуват на интернет страницата на Съвета за електронни медии. Решенията на Съвета за електронни медии са мотивирани.”

§ 29. В чл. 36 т. 4 се изменя така:

„4. сътрудничество с държавните органи, доставчиците на медийни услуги и неправителствените организации с дейност в областта на медийните услуги или защитата на авторското право и сродните му права;”.

§ 30. В чл. 39 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 след думата „публикува” се добавя „на страницата си в интернет.”

2. Алинея 2 се изменя така:

„(2) Съветът за електронни медии ежемесечно издава информационен бюлетин, в който се публикуват взетите решения и актуални статии по проблемите на аудио-визуалната култура, резултатите от мониторинга на доставчиците на медийни услуги, както и проучванията на общественото мнение, поръчани от Съвета за електронни медии, издадените актове за установяване на административни нарушения, наказателните постановления и постановените при тяхното оспорване съдебни решения. Бюлетинът се публикува на страницата на Съвета за електронни медии в интернет.”

§ 31. Член 43 се отменя.

§ 32. В чл. 45 ал. 1 думите „радио- и телевизионни” се заменят с „медийни”.

§ 33. В чл. 46 ал. 2 се изменя така:

„(2) Българското национално радио и Българската национална телевизия могат да сключват договори с други доставчици на медийни услуги за доставка, препредаване или обмен на предавания и програми.”

§ 34. В чл. 47 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думата „външни” се заменя с „независими”.

2. В ал. 3 думата „външни” се заменя с „независими”.

3. В ал. 4 думата „външните” се заменя с „независимите”.

§ 35. Член 47а се изменя така:

„Чл. 47а. (1) Българската национална телевизия има право да създава програми съвместно с други физически и юридически лица.

(2) Лицата по ал. 1 трябва да отговарят на критериите по чл. 6, ал. 2.

(3) Изборът на лицата по ал. 1 се извършва чрез конкурсна процедура, провеждана от БНТ.

(4) Правилата за провеждане на конкурсната процедура по ал. 3, принципите и отношенията между БНТ и лицата по ал. 1 се уреждат с правилник, приет от Управителния съвет на БНТ, при спазване на принципите за прозрачност и равнопоставеност.

(5) Българската национална телевизия осъществява контрол при вземането на решения, свързани с програмите по ал. 1.”

§ 36. Създава се чл. 47б:

„Чл. 47б. (1) В двуседмичен срок от приключването на конкурса по чл. 47а, ал. 3 БНТ предлага за утвърждаване от Съвета за електронни медии вида и профила на съвместните телевизионни програми по чл. 47а, ал. 1.

(2) В двуседмичен срок от внасянето на предложението по ал. 1, ръководейки се от принципите по чл. 6, Съветът за електронни медии разглежда депозираното искане.

(3) В 7-дневен срок от изтичането на срока по ал. 2 Съветът за електронни медии с мотивирано решение съгласува вида и профила на съвместната телевизионна програма и я лицензира без конкурс по реда на чл. 105, ал. 3.”

§ 37. В чл. 52, ал. 4 думите „като обществен телевизионен оператор” се заличават.

§ 38. В чл. 62, т. 2 думата „външните” се заменя с „независимите”.

§ 39. Глава четвърта се изменя така:

„Глава четвърта

Търговски съобщения

Раздел I
Общи положения

Чл. 72. Търговските съобщения са аудио-визуални търговски съобщения и търговски съобщения в радиоуслуги.

Чл. 73. (1) Аудио-визуални търговски съобщения са изображения със или без звук, предназначени да рекламират, пряко или непряко, стоки, услуги или репутация на физическо или юридическо лице, извършващо стопанска дейност, или да съдействат за популяризирането на кауза или идея, или да предизвикат друг ефект, желан от рекламиращия, придружаващи или включени в дадено предаване срещу заплащане или друго подобно възнаграждение или с цел осигуряване на самопромоция.

(2) Търговски съобщения в радиоуслуги са звукови съобщения, предназначени да рекламират, пряко или непряко, стоки, услуги или репутация на физическо или юридическо лице, извършващо стопанска дейност, или да съдействат за популяризирането на кауза или идея или да предизвикат друг ефект, желан от рекламиращия, придружаващи или включени в дадено предаване срещу заплащане или друго подобно възнаграждение или с цел осигуряване на самопромоция.

Чл. 74. (1) Реклама е форма на търговско съобщение, придружаващо или включено в аудио-визуално или радиопредаване срещу заплащане или подобно възнаграждение или с цел осигуряване на самопромоция на публично или частно предприятие или физическо лице във връзка с търговия, стопанска дейност, занаят или професия, имащо за цел да се популяризира доставянето на стоки и услуги, включително недвижима собственост, или на права и задължения, или да съдейства за популяризирането на кауза или идея, или да предизвика друг ефект, желан от рекламиращия срещу заплащане.

(2) Спонсорство е форма на търговско съобщение, състоящо се в принос от физическо или юридическо лице, което не се занимава с доставката на медийни услуги или със създаване на аудио/аудио-визуални произведения, към финансирането на медийни услуги или предавания с оглед популяризиране на неговото име, търговска марка, репутация, дейност или на неговите продукти.

(3) Телевизионен пазар или радиопазар е форма на търговско съобщение, което представлява всяко пряко предложение към аудиторията с цел предоставянето на стоки или услуги, включително недвижима собственост, права и задължения в аудио-визуално предаване или радиопредаване срещу заплащане.

(4) Позициониране на продукт е форма на търговско съобщение, което представлява включване или споменаване на продукт, услуга или търговска марка в самото предаване срещу заплащане или друго подобно възнаграждение.

Чл. 75. (1) Търговските съобщения трябва ясно да се разпознават като такива. Скритите търговски съобщения са забранени.

(2) Скрито търговско съобщение е представянето с думи, звук или картина на стоки, услуги, наименование, търговска марка или дейности на производител на стоки или доставчик на услуги в предавания, когато с това представяне доставчикът на медийни услуги цели осигуряването на реклама и то би могло да подведе аудиторията по отношение на своята същност, особено ако е направено срещу възнаграждение или подобно заплащане.

(3) Производителите на стоки и доставчиците на услуги не могат да оказват влияние върху редакционното съдържание.

(4) В търговските съобщения не трябва да се използват техники, действащи върху подсъзнанието. Техники за подсъзнателни внушения са индиректни методи, които не са обозначени като търговски съобщения и не се разпознават от аудиторията като такива, но могат да формират подсъзнателна психическа реакция и нагласа в аудиторията към представяните стоки и услуги.

(5) Търговските съобщения не трябва:

1. да засягат човешкото достойнство;

2. да включват или насърчават каквито и да са прояви на дискриминация, основана на признаци като пол, раса или етнически произход, националност, религия или убеждения, увреждане, възраст или сексуална ориентация;

3. да насърчават поведение, което застрашава здравето или безопасността;

4. да насърчават поведение, което сериозно засяга опазването на околната среда.

(6) Забраняват се всички форми на търговски съобщения за тютюн и други тютюневи изделия.

(7) Търговските съобщения за алкохолни напитки не трябва да са насочени специално към деца и не могат да насърчават прекомерната употреба на такива напитки.

(8) Забраняват се търговските съобщения за лекарствени продукти, които се отпускат само по лекарско предписание, или за лечение, което се назначава само по лекарско предписание.

(9) Търговските съобщения не трябва:

1. да създават опасност за физическа или морална вреда на децата;

2. да убеждават пряко децата да закупят или да вземат под наем продукт или услуга, използвайки тяхната неопитност или доверчивост;

3. да насърчават децата пряко да убедят родителите си или други лица да закупят рекламираните стоки или услуги;

4. да злоупотребяват със специалното доверие, което децата имат в своите родители, учители или други лица;

5. да показват безпричинно децата в опасни ситуации.

Чл. 76. Доставчиците на медийни услуги изготвят като част от етичния си кодекс правила по отношение на търговски съобщения, придружаващи или включени в детски предавания, за храни и напитки, съдържащи хранителни съставки и вещества с хранителен или физиологичен ефект, по-специално съдържащи мазнини, трансмастни киселини, сол/натрий и захар, чийто прекомерен прием в хранителния режим не е препоръчителен.

Чл. 77. Не се допуска разпространяването на търговски съобщения, съдържащи порнография или подтикващи към насилие и незачитане на човешкото достойнство, както и към поведение, което нарушава обществения ред и общоприетите морални норми. Не се допускат търговски съобщения с еротично съдържание с участие на децата или предназначени за тях.

Чл. 78. Доставчиците на медийни услуги уреждат включването на търговски съобщения в медийните услуги с писмени договори.

Чл. 79. Доставчиците на медийни услуги съдействат на Съвета за електронни медии за стриктното прилагане на закона, като при мотивирано искане му предоставят необходимите данни и документи за нуждите на регулирането.

Чл. 80. (1) В търговските съобщения не могат да се използват гербът, знамето и химнът на Република България, както и гласовете и образите на действащи журналисти - водещи на новини.

(2) Лицата по ал. 1 могат да участват в популяризирането на кауза или идея.

Чл. 81. Търговските съобщения за стоки и услуги, чието производство или търговия подлежат на лицензионен режим съгласно чл. 9, ал. 1, т. 2 от Закона за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност или за чиято реклама се изисква разрешение, могат да бъдат включвани в медийни услуги само след представяне на съответния лиценз или разрешение.

Раздел II
Спонсорство

Чл. 82. (1) Спонсорираните медийни услуги или предавания трябва да отговарят на следните изисквания:

1. тяхното съдържание, а при програмите - тяхната програмна схема, при никакви обстоятелства да не бъдат повлияни по начин, засягащ отговорността и редакторската независимост на доставчика на медийни услуги;

2. те да не насърчават пряко закупуването или наемането на стоки или услуги, особено чрез споменаване на тези стоки и услуги в предаванията;

3. зрителите да са ясно информирани за съществуването на споразумение за спонсорство;

4. ясно да се разпознават като такива по името, логото и/или друг знак на спонсора, като споменаване на неговите продукти или услуги или на техен отличителен знак по подходящ начин в началото, по време на и/или в края на предаванията.

(2) Медийните услуги или предавания не могат да бъдат спонсорирани от лица, чиято основна дейност е производството или продажбата на цигари и други тютюневи изделия.

(3) При спонсорирането на медийни услуги или предавания от производители или търговци с лекарствени продукти или от лечебни заведения може да се рекламира името или образът на спонсора, като не се допуска реклама на конкретни лекарствени продукти, които се отпускат само по лекарско предписание, или на лечение, което се назначава само по лекарско предписание.

(4) Не могат да бъдат спонсорирани новини и актуално-публицистични предавания за текущи събития.

(5) Не могат да бъдат спонсори на предавания политически партии и организации, както и религиозни организации.

(6) Забранено е показването на логото на спонсор в детски и религиозни предавания.

Раздел III

Позициониране на продукти

Чл. 83. (1) Позиционирането на продукти в новини и религиозни предавания е забранено.

(2) Позиционирането на продукти в детски предавания, включително в предавания по ал. 3, се забранява.

(3) Позиционирането на продукти е разрешено в кинематографични произведения, във филми и сериали, създадени за аудио-визуални медийни услуги, в спортни и в забавни предавания.

(4) Не съставляват позициониране на продукти случаите, когато включването на продукт или услуга в дадено предаване не е извършено срещу заплащане, а е предоставено за нуждите на осигуряване на предаването с гардероб, реквизит, награди или други подобни и съответните продукти и услуги не са на значителна стойност.

(5) Значителна стойност по смисъла на ал. 4 е тази, която надвишава 10 пъти средната стойност на търговските съобщения, излъчвани в съответното предаване, съобразно предварително обявената тарифа на съответния доставчик на медийни услуги.

(6) Доставчиците имат право да обявят по подходящ начин предоставянето на стоки и услуги по ал. 4 във финалните надписи на съответното предаване.

Чл. 84. (1) Предаванията, включващи позициониране на продукти, трябва да отговарят на следните изисквания:

1. тяхното съдържание, а при програми - тяхното подреждане в програмната схема, да не бъдат повлияни по начин, засягащ отговорността и редакционната независимост на доставчика на медийни услуги;

2. да не насърчават пряко закупуването или наемането на стоки и услуги, по-специално като рекламират изрично въпросните стоки или услуги;

3. да не изтъкват неоправдано съответния продукт;

4. зрителите да са ясно информирани за съществуването на позициониране на продукти.

(2) Предавания, включващи позициониране на продукти, трябва да съдържат съответната идентификация в началото и в края на предаването, както и при подновяването на предаването след рекламна пауза, за да се избегне евентуално объркване от страна на зрителя. Това изискване не се прилага за предаване, което не е произведено или поръчано от самия доставчик на медийни услуги или от свързано с него лице.

(3) Предаванията не трябва да включват позициониране на:

1. тютюн или тютюневи изделия или позициониране на подобни продукти и предприятия, чиято основна дейност е производството или продажбата на тютюн и други тютюневи изделия;

2. конкретни лекарствени продукти, които се отпускат само по лекарско предписание, или на лечение, което се назначава само по лекарско предписание.

Раздел IV

Реклама и пазар в телевизионни програми

Чл. 85. (1) Рекламата и телевизионният пазар трябва да са ясно разпознаваеми и да се различават от редакционното съдържание.

(2) Рекламата и телевизионният пазар трябва да са ясно отделени от другите части на предаването чрез визуални и/или звукови, и/или пространствени средства, без с това да се ограничава използването на нови рекламни техники.

(3) Единични рекламни спотове и спотове за телевизионен пазар, освен при предаването на спортни събития, са изключение.

Чл. 86. (1) Когато рекламни и телепазарни спотове са разположени по време на предаванията, те не трябва да нарушават целостта на предаванията предвид естествените интервали, продължителността и естеството им и правата на носителите на права.

(2) Филми, създадени за телевизията (с изключение на отделни серии, сериали и документални филми), кинематографични произведения и новинарски предавания могат да бъдат прекъсвани от реклама и/или пазар по веднъж за всеки период от най-малко 30 минути.

(3) Детски предавания могат да бъдат прекъсвани от спот за реклама и/или телевизионен пазар по веднъж за всеки период от най-малко 30 минути, при условие че определената продължителност на предаването е по-голяма от 30 минути.

(4) Излъчването на реклама или телевизионен пазар не се допускат по време на национални честванията и религиозни служби.

(5) Не се допускат платени репортажи в новини.

Чл. 87. Забранява се телевизионният пазар на лекарствени продукти, за които се изисква разрешение за употреба съгласно Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина, както и телевизионен пазар на лечебна дейност.

Чл. 88. Рекламата и телевизионният пазар за алкохолни напитки не трябва:

1. да бъдат насочени конкретно към деца или, в частност, да представят деца, употребяващи тези напитки;

2. да правят връзка между употребата на алкохол и по-високи постижения или управлението на моторни превозни средства;

3. да създават впечатлението, че употребата на алкохол допринася за социален или сексуален успех;

4. да съдържат твърдения, че алкохолът има терапевтични качества или че има стимулиращ или успокояващ ефект, или че може да решава лични конфликти;

5. да насърчават прекалената употреба на алкохолни напитки или да представят въздържанието или умерността в отрицателна светлина;

6. да подчертават, че високото алкохолно съдържание е положително качество на напитките.

Чл. 89. (1) Делът на рекламните спотове и спотовете за телевизионен пазар в даден едночасов период не може да надхвърля
12 минути.

(2) Алинея 1 не се прилага за съобщения, направени от оператора във връзка с неговите собствени програми, предавания и допълнителни продукти, свързани с тези предавания, и за призиви за благотворителност и обществополезни каузи.

Чл. 90. (1) Общото времетраене на рекламата за всяка отделна обществена услуга не може да надвишава:

1. за БНТ - 15 минути на денонощие и 4 минути на час;

2. за БНР - 6 минути на час.

(2) Българската национална телевизия има право да използва до една трета от общия обем на рекламното време за денонощието в часовия пояс от 19,00 до 22,00 ч.

(3) В програмите на извънстоличните центрове на БНР и БНТ, предназначени за регионално разпространение, общото времетраене на рекламата не може да надхвърля 6 минути на час.

(4) Ограниченията по ал. 1, т. 1 и 2 не се отнасят до рекламата, включена в предавания по време на отразяване на прояви на изкуството, културата и спорта с общонационално и международно значение. В този случай за времетраенето на рекламата се прилагат общите разпоредби.

Чл. 91. Прозорците за телевизионен пазар трябва да са ясно разпознаваеми като такива чрез визуални и звукови средства и да са с минимална непрекъсваема продължителност 15 минути.

Чл. 92. (1) Разпоредбите на раздели I, II и III се прилагат съответно за телевизионни програми, посветени изключително на реклама и телевизионен пазар, както и за телевизионни програми, посветени изключително на самопромоция, като разпоредбите се тълкуват и прилагат съобразно естеството и характера на тези програми.

(2) Разпоредбите на чл. 86, ал. 1 относно спазването на авторските и сродните им права, на ал. 4 и 5, чл. 87 и 88

се прилагат съответно и за рекламата в радио и за радиопазара.”

§ 40. В чл. 99 ал. 2 се изменя така:

„(2) Управителният съвет задължително включва по един представител на Министерството на финансите, на Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията, на обществените радио- и телевизионни доставчици на медийни услуги и на търговските радио- и телевизионни доставчици на медийни услуги.”

§ 41. В чл. 102 ал. 4 и 5 се изменят така:

„(4) Размерът на първоначалната лицензионна, съответно регистрационна, такса се определя съобразно необходимите административни разходи по подготовката и издаването на лицензията, съответно регистрацията.

(5) Размерът на годишната такса се определя съобразно необходимите административни разходи на Съвета за електронни медии за надзора по спазването на условията за предоставянето на услугите по този закон въз основа на следните критерии:

1. брой на регистрираните жители, които могат да бъдат обслужени от лицензираната, регистрираната или нотифицираната услуга;

2. териториален обхват на услугата;

3. вид на услугата.”

§ 42. В чл. 110 ал. 2 се изменя така:

„(2) В лицензията се включват задължения за спазване изискванията на чл. 6, ал. 2 и 3 и принципите за осъществяване на радио- и телевизионна дейност по чл. 9, ал. 1 и чл. 10, включително период и график за постигане на предвидените в чл. 19а, ал. 1 и 2 съотношения.”

§ 43. В чл. 116 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думите „в съответствие със стратегията по чл. 8, ал. 3” се заличават.

2. В ал. 4 думите „в съответствие със стратегията по чл. 8, ал. 3” се заличават.

§ 44. В чл. 116а, ал. 1 думите „и в съответствие със стратегията по чл. 8, ал. 3” се заличават.

§ 45. В чл. 116е, ал. 3 думите „чл. 125б” се заменят с „чл. 125к”.

§ 46. В чл. 122 т. 2 се изменя така:

„2. системни нарушения на разпоредбите по чл. 6, ал. 2 и 3, чл. 9, ал. 1, чл. 10, чл. 19а, ал. 1, 2 и 4 и чл. 19б;”.

§ 47. В чл. 125а, ал. 1 се правят следните изменения:

1. Точка 1 се изменя така:

„1. спазване принципите на чл. 10.”

2. В т. 3 думата „външни” се заменя с „независими”.

3. В т. 4 думите „малолетните и непълнолетните” се заменят с „децата”.

§ 48. Член 125б се отменя.

§ 49. Член 125в се изменя така:

„Чл. 125в. (1) Предприятие, което разпространява български и чуждестранни програми, се задължава да предоставя на Съвета за електронни медии на всеки 6 месеца актуализиран списък на излъчваните програми и документите, свързани с придобиване на правата за разпространение.

(2) Предприятие, което разпространява български и чуждестранни програми, се задължава да предоставя на Съвета за електронни медии на всеки 6 месеца документите, свързани с придобиване на правата за разпространение на произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения, включени в разпространяваните програми.”

§ 50. Член 125г се отменя.

§ 51. В чл. 125д, ал. 2, т. 3 думите „чл. 125б, ал. 3” се заменят с „чл. 125к, ал. 2”.

§ 52. В глава шеста се създават раздели V и VI:

„Раздел V

Медийни услуги по заявка

Чл. 125ж. (1) Лицата, които имат намерение да осъществяват медийни услуги по заявка, уведомяват за това Съвета за електронни медии.

(2) Лицата по ал. 1 подават до Съвета за електронни медии уведомление по образец, което съдържа:

1. идентификационни данни на лицето, което осъществява медийни услуги по заявка - наименование (фирма), седалище и адрес на управление и съответния единен идентификационен код;

2. предоставяни медийни услуги по заявка;

3. кратко описание и основни параметри на осъществяваните медийни услуги по заявка;

4. териториален обхват;

5. телефон, факс, електронен адрес, адрес за кореспонденция и лице за контакти;

6. предполагаема дата за започване предоставянето на медийните услуги.

(3) Уведомлението по ал. 2 се подава на български език.

(4) В случай на непълнота на уведомлението в 7-дневен срок от получаването му Съветът за електронни медии писмено уведомява лицето да отстрани непълнотите.

(5) Съветът за електронни медии вписва лицето в регистъра по чл. 125к в 14-дневен срок от датата на получаване на уведомлението или от отстраняване на непълнотите.

Чл. 125з. При прекратяване осъществяването на медийните услуги по заявка лицето уведомява Съвета за електронни медии.

Чл. 125и. (1) Лицето, осъществяващо медийни услуги по заявка, може да поиска писмено от Съвета за електронни медии издаване на удостоверение за вписване в регистъра, за което заплаща еднократна административна такса.

(2) Съветът за електронни медии издава удостоверението по ал. 1 в 7-дневен срок от постъпване на искането.

Раздел VI

Регистър

Чл. 125к. (1) Съветът за електронни медии поддържа публичен регистър.

(2) В регистъра по ал. 1 се обособяват 4 самостоятелни раздела:

1. Първи раздел, който включва български радио- и телевизионни програми, които могат да бъдат разпространявани на територията на Република България чрез кабел и сателит;

2. Втори раздел, който включва чуждестранните програми, които могат да бъдат разпространявани на територията на Република България чрез кабел и сателит:

а) създадени в държава - членка на Европейския съюз, или в друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство;

б) създадени от чуждестранни лица, различни от лицата по буква „а”;

3. Трети раздел, който включва лицензирани радио- и телевизионни програми, разпространявани чрез:

а) налични и/или нови електронни съобщителни мрежи за наземно аналогово радиоразпръскване;

б) електронни съобщителни мрежи за наземно цифрово радиоразпръскване.

4. Четвърти раздел, който включва медийните услуги по заявка.

(3) Програми, които не са предназначени предимно или изключително за българска аудитория, но се разпространяват чрез електронни съобщителни мрежи за наземно радиоразпръскване, които са на територията на Република България, подлежат на регистрация и се включват в Първи раздел на публичния регистър по ал. 1, т. 1.

(4) В регистъра по ал. 2, т. 1, 2 и 3 се включват следните данни:

1. данните по чл. 125а, ал. 5;

2. данни за юридическите и физическите лица, упражняващи контрол върху управлението на оператора;

3. данни за органите на управление, включително персонален състав, на доставчиците на медийни услуги;

4. обстоятелства, свързани с търговски обезпечения, подлежащи на вписване.

(5) В регистъра по ал. 2, т. 4 се включват следните данни:

1. идентификационни данни - наименование (фирма), седалище и адрес на управление на юридическото лице или на физическо лице - едноличен търговец, което осъществява медийни услуги по заявка след подаване на уведомление;

2. предоставяните медийни услуги по заявка;

3. основни параметри на осъществяване на медийните услуги по заявка;

4. териториален обхват, където това е приложимо;

5. телефон, факс, електронен адрес, адрес за кореспонденция и лице за контакти;

6. дата на започване предоставянето на медийни услуги.

Чл. 125л. (1) Регистърът по чл. 125к е публичен и се публикува на интернет страницата на Съвета за електронни медии.

(2) При промяна на вписаните в регистъра обстоятелства по ал. 1 регистрираният оператор е длъжен да заяви промяната в Съвета за електронни медии в 30-дневен срок от настъпването ѝ.

(3) Лице, осъществяващо медийни услуги по заявка, уведомява Съвета за електронни медии за всяка промяна на данните от уведомлението по чл. 125ж, ал. 2 в 14-дневен срок от настъпването на промяната.”

§ 53. Глава седма се изменя така:

„Глава седма

Административнонаказателни разпоредби

Чл. 126. (1) За нарушение на разпоредбите на чл. 7, чл. 8, ал. 1, чл. 9, ал. 1, 2 и 5, чл. 11 - 14, чл. 16 - 18, чл. 19, ал. 1, чл. 19а, ал. 1 и 2, чл. 19в, ал. 4 и 7, чл. 75, ал. 1, 3 - 9, чл. 77 - 79, чл. 80, ал. 1, чл. 81, 82, чл. 83, ал. 1, чл. 84, ал. 3, чл. 85, ал. 1 и 3, чл. 86 - 88, чл. 89, ал. 1, чл. 90 и 91 на доставчиците на медийни услуги се налага имуществена санкция от 2000 до 15 000 лв. При повторно нарушение имуществената санкция е в двоен размер.

(2) За нарушение на разпоредбата на чл. 9, ал. 3 на доставчиците на медийни услуги се налага имуществена санкция в размер от 2000 до 5000 лв. При повторно нарушение имуществената санкция е в двоен размер.

Чл. 126а. (1) За нарушение на условията на издадената лицензия, което не представлява нарушение по чл. 126, се налага имуществена санкция от 500 лв. до 5000 лв. При повторно нарушение имуществената санкция е в двоен размер.

(2) За нарушение на условията на регистрацията на регистрирания оператор се налага имуществена санкция в размер от 3000 до 10 000 лв.

(3) За нарушение на изискванията на чл. 125а, ал. 1, вследствие на което са възникнали обстоятелства по чл. 125а, ал. 4, т. 1 и/или 2, на регистрирания оператор се налага имуществена санкция в размер от 3000 до 10 000 лв.

(4) За нарушение на разпоредбите на чл. 125а, ал. 6 или на чл. 125л, ал. 2 на регистрирания оператор се налага имуществена санкция в размер от 2000 до 5000 лв.

(5) За нарушение на разпоредбите на чл. 125в се налагат имуществени санкции, както следва:

1. за непредоставяне на информация в определения срок или при предоставяне на невярна или непълна информация - от 2000 до 5000 лв.;

2. за разпространение на програми без надлежно уредени авторски и сродни права - от 5000 до 20 000 лв.

3. при повторно нарушение имуществената санкция по т. 1 и 2 е в двоен размер.

(6) При системно нарушение на закона от регистрирания оператор регистрацията се заличава.

(7) При системно нарушение на закона от доставчика на медийни услуги по заявка вписването в публичния регистър по чл. 125к се заличава.

Чл. 126б. (1) За неизпълнение на разпореждане по чл. 117, ал. 2, т. 2 и ал. 3 се налага имуществена санкция в размер от 500 до 2000 лв. При повторно нарушение имуществената санкция е в двоен размер.

(2) На лице, което без уведомление предоставя медийни услуги по заявка, се налага имуществена санкция в размер от 200 до 500 лв. При повторно нарушение имуществената санкция е в двоен размер.

Чл. 126в. (1) На лице, което без лицензия предоставя за разпространение радио- и телевизионни програми, които се разпространяват само въз основа на лицензия, издадена по реда на този закон, се налага имуществена санкция в размер от 5000 до 20 000 лв.

(2) На лице, което без регистрация предоставя за разпространение радио- и телевизионни програми, се налага имуществена санкция в размер от 2000 до 10 000 лв.

(3) На лице, което без уведомление предоставя медийни услуги по заявка, се налага имуществена санкция в размер от 200 до 500 лв. При повторно нарушение имуществената санкция е в двоен размер.

Чл. 127. (1) Нарушенията се констатират от длъжностните лица на Съвета за електронни медии.

(2) Наказателните постановления се издават от председателя на Съвета за електронни медии.

(3) Установяването на нарушенията, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.”

§ 54. В § 1 от Допълнителната разпоредба се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 1 след думата „Разпространение” се добавя „на програми”.

2. В т. 2 думата „аудио-визуална” се заличава.

3. Точка 4 се отменя.

4. Точка 7 се изменя така:

„7. „Европейски произведения" са:

а) произведения с произход от държави - членки на Европейския съюз, създадени главно от автори и работници, пребиваващи в една или повече от тези държави, при условие че отговорят поне на едно от следните три условия:

аа) създадени са от един или повече продуценти, установени в една или повече от тези държави, или

бб) създаването на произведенията се наблюдава и фактически се контролира от един или повече продуценти, установени в една или повече от посочените държави;

вв) копродуцентите от тези държави имат основен принос в поемането на разходите на цялата съвместна продукция и тя не се контролира от един или повече продуценти, установени извън тези държави;

б) произведения с произход от трети европейски държави, които са страни по Европейската конвенция за трансгранична телевизия на Съвета на Европа, създадени главно от автори и работници, пребиваващи в една или повече от тези държави, при условие че отговарят поне на едно от следните три условия:

аа) създадени са от един или повече продуценти, установени в една или повече от тези държави,

бб) създаването на произведенията се наблюдава и фактически се контролира от един или повече продуценти, установени в една или повече от посочените държави;

вв) копродуцентите от тези държави имат основен принос в поемането на разходите на цялата съвместна продукция и тя не се контролира от един или повече продуценти, установени извън тези държави,

при условие че произведенията с произход от държави - членки на Европейския съюз, не са предмет на дискриминационни мерки в съответните трети държави;

в) произведения, които са копродуцирани в рамките на свързани с аудио-визуалния сектор споразумения, сключени между Общността и трети държави и отговарящи на условията, определени във всяко от тези споразумения, при условие че произведенията с произход от държави членки не са предмет на дискриминационни мерки в тези държави.

Произведения, които не са европейски произведения по смисъла на букви „а", „б" или „в", но са произведени в рамките на двустранни копродуцентски договори, сключени между държави - членки на Европейския съюз, и трети страни, се смятат за европейски произведения, при условие че копродуцентите от Общността поемат преобладаващата част от общите разходи на

продукцията и че продукцията не се контролира от един или повече продуценти, установени извън територията на държавите - членки на Европейския съюз.”

5. Точки 12, 13 и 20 се отменят.

6. В т. 22 изречение второ се отменя.

7. Точка 23 се изменя така:

„23. Доставчици на медийни услуги под юрисдикцията на Република България са:

а) доставчици, установени в Република България, когато:

аа) седалището на доставчика на медийни услуги е в Република България и редакционните решения за аудио-визуалните медийни услуги се вземат в Република България;

бб) седалището на доставчика на медийни услуги е в Република България, но редакционните решения за аудио-визуалните медийни услуги се вземат в друга държава - членка на Европейския съюз, когато значителна част от работната сила, заета в извършването на дейността по предоставяне на аудио-визуалните медийни услуги, оперира в Република България;

вв) значителна част от работната сила, заета с извършването на дейността по предоставяне на аудио-визуалните медийни услуги, оперира в различни държави - членки на Европейския съюз, но седалището му е в Република България;

гг) значителна част от работната сила, заета в извършването на дейността по предоставяне на аудио-визуалните медийни услуги, оперира извън която и да е от държавите членки, ако първоначално е започнал своята дейност в съответствие с правото на Република България, при условие че поддържа стабилна и ефективна връзка с икономиката на Република България;

дд) седалището на доставчика на медийни услуги е в Република България, но решения за аудио-визуалните медийни услуги се вземат в трета държава, или обратно, той се смята за установен в Република България, когато значителна част от работната сила, заета в извършването на дейността по предоставяне на аудио-визуални медийни услуги, оперира в Република България;

б) доставчици, за които разпоредбите на буква „а” не са приложими, когато:

аа) използват връзка към спътник (ъп линк) от територията на Република България, или

бб) независимо че не използват връзка към спътник от територията на Република България, използват спътникови възможности, които принадлежат на Република България.

Ако въпросът, коя държава - членка на Европейския съюз, има юрисдикция не може да бъде решен в съответствие с букви „а” и „б”, компетентна държава е тази, в която доставчикът на медийни услуги е установен по смисъла на чл. 43-48 от Договора за създаване на Европейската общност.”

8. В т. 24 думата „външен” се заменя с „независим”.

9. В т. 25 думата „операторът” се заменя с „доставчикът на медийни услуги”.

10. Точка 27 се отменя.

11. Точка 32 се отменя.

12. Точка 35 се изменя така:

„35. Контрол върху управлението на доставчика на медийни услуги е налице, когато едно лице:

а) притежава, включително чрез свързано лице, повече от половината плюс един от броя на гласовете в общото събрание, или

б) може да определя пряко или непряко повече от половината от членовете на управителния орган на доставчика на медийни услуги, или

в) може по друг начин да упражнява решаващо влияние върху вземането на решения във връзка с предоставяне на медийни услуги.”

§ 55. Създава се § 1а:

„§ 1а. Този закон въвежда разпоредбите на Директива 89/552/ЕИО на Съвета от 3 октомври 1989 г. относно координирането на някои разпоредби, формулирани в действащи закони, подзаконови и административни актове на държавите членки, отнасящи се до упражняване на телевизионна дейност, изменена с Директива 97/36/ЕО, и на Директива 2007/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2007 г.”

Преходни и заключителни разпоредби

§ 56. В Преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за радиото и телевизията (обн., ДВ, бр. 14 от 2009 г.; изм. и доп., бр. 37 от 2009 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В § 35:

а) алинея 1 се изменя така:

"(1) Програмите на БНТ и БНР се разпространяват и чрез обществена електронна съобщителна мрежа за наземно цифрово радиоразпръскване с национален обхват, изградена съгласно Първия етап от прехода, определен в Плана за въвеждане на наземно цифрово телевизионно радиоразпръскване (DVB-T) в Република България, приет от Министерския съвет.";

б) създават се ал. 3 - 5:

"(3) Предприятието, получило разрешение по ал. 2, задължително разпространява:

1. до 4 телевизионни програми на Българската национална телевизия, и

2. до 4 радиопрограми на Българското национално радио.

(4) Програмите по ал. 3, т. 1, които се разпространяват от предприятието, трябва да са с вид и профил, съгласувани със Съвета за електронни медии по реда на чл. 116з.

(5) Програмите по ал. 3 задължително се разпространяват в некодиран вид."

2. В § 39 ал. 3 се отменя.

§ 57. В Закона за електронните съобщения (обн., ДВ, бр. 41 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 109 от 2007 г., бр. 36, 43 и 69 от 2008 г. и бр. 17 от 2009 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 48 ал. 5 се отменя.

2. Член 48а се отменя.

3. В Преходните и заключителните разпоредби:

а) в § 3:

аа) алинея 3 се изменя така:

„(3) Българската телекомуникационна компания се задължава да осигурява наземно аналогово радиоразпръскване и пренос на програмите на Българската национална телевизия и Българското национално радио качествено въз основа на договор при цени, покриващи необходимите разходи за тази дейност, при печалба, която би получило несвързано лице при упражняване на същата дейност.";

бб) създават се ал. 4 и 5:

„(4) Предприятието, получило разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен

спектър, за осъществяване на електронни съобщения чрез електронна съобщителна мрежа за наземно цифрово радиоразпръскване, предназначена за разпространение на програми на обществени оператори, се задължава да осигурява разпространението на програмите на Българската национална телевизия и Българското национално радио качествено въз основа на договори при цени, покриващи необходимите разходи за тази дейност при печалба, която би получило несвързано лице при упражняване на същата дейност.

(5) При непостигане на договореност за цените по ал. 4 между предприятието и Българската национална телевизия и Българското национално радио цените се определят от Комисията за регулиране на съобщенията.”;

б) параграф 5г се изменя така:

„§ 5г. В едномесечен срок от влизането в сила на този закон Комисията за регулиране на съобщенията при спазване на процедурата, предвидена в глава пета, открива процедура по чл. 48, ал. 1 за избор на предприятие, на което да издаде разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, за осъществяване на електронни съобщения чрез електронна съобщителна мрежа за наземно цифрово радиоразпръскване, предназначена за разпространение на програми на обществени оператори, съобразно предвидените етапи и срокове в Плана за въвеждане на наземно цифрово телевизионно радиоразпръскване (DVB-T) в Република България, приет от Министерския съвет.”

§ 58. Законът за публичното радиоразпръскване (ДВ, бр. 37 от 2009 г.) се отменя.

§ 59. Разпоредбите на чл. 83, ал. 3-6 и чл. 84, ал. 1 и 2 от Закона за радиото и телевизията се прилагат само към предавания, създадени след 19 декември 2009 г.

§ 60. (1) В едномесечен срок от влизането в сила на този закон Съветът за електронни медии привежда водения по досегашния ред регистър в съответствие с изискванията на чл. 125к, ал. 2 от Закона за радиото и телевизията.

(2) Доставчиците на медийни услуги по заявка, осъществяващи дейност към влизането в сила на този закон, са длъжни да представят данните съгласно чл. 125ж, ал. 2 в едномесечен срок от влизането му в сила.

§ 61. Съветът за електронни медии служебно привежда в съответствие с този закон издадените лицензии и извършените регистрации в шестмесечен срок от влизането му в сила.

Законът е приет от 41-ото Народно събрание на …….....…..... г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:

(Цецка Цачева)

М О Т И В И

към проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за радиото и телевизията

Целта на законопроекта е въвеждането на принципите и нормите на Директива 2007/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2007 г. за изменение на Директива 89/552/ЕИО на Съвета относно координирането на някои разпоредби, формулирани в действащи закони, подзаконови и административни актове на държавите членки, отнасящи се до упражняване на телевизионна дейност.

Директивата за аудио-визуалните медийни услуги, наричана по-нататък „Директивата", извърши съществени промени в координираните области на регулация на телевизионното разпръскване и телевизионната дейност и разшири обхвата на регулация и спрямо услугите по заявка. Новите технологии, свързани с предаването на аудио-визуалните медийни услуги, налагат приспособяване на регулаторната рамка, за да се вземе предвид въздействието на структурните изменения, разпространението на информационните и комуникационните технологии (ИКТ) и технологичното развитие на бизнес моделите, по-специално финансирането на търговското телевизионно излъчване, и да се гарантират най-добри условия за конкурентоспособност и правна сигурност за европейските информационни технологии, медийни индустрии и услуги, както и зачитане на културното и езиковото многообразие.

Аудио-визуалните медийни услуги са колкото икономически, толкова и културни услуги. Тяхното нарастващо значение за обществата, демокрацията - по-специално чрез гарантиране свободата на информацията, многообразието на мненията и медийния плурализъм, образованието и културата, е основание за прилагане на специфични правила към тези услуги.

1. Законопроектът заменя сегашната радио- и телевизионна дейност с предоставянето на аудио-визуални медийни услуги и радиоуслуги и разширява регулацията по отношение на аудио-визуалните медийни услуги по заявка.

Аудио-визуалните медийни услуги по заявка се различават от традиционното телевизионно излъчване по отношение на избора на контрола, който потребителят може да упражнява, и по отношение на въздействието. Това оправдава налагането на по-облекчено регулиране върху аудио-визуалните медийни услуги по заявка, които следва да са съобразени единствено с основните правила, предвидени в закона.

Аудио-визуалните медийни услуги по заявка подлежат на нотификационен режим. Доставчиците им имат едномесечен срок от

влизането в сила на законопроекта да подадат уведомления до Съвета за електронни медии за осъществяваната дейност.

В същия срок Съветът за електронни медии привежда водения досега регистър в съответствие със законопроекта, като към лицензираните и регистрирани доставчици на услуги добавя и тези, работещи на нотификационен режим.

2. Защита на децата

Правилата на действащия закон, защитаващи физическото, умственото и нравственото развитие на малолетни и непълнолетни, както и защитата на човешкото достойнство, приложими досега за традиционното телевизионно излъчване, са приложими вече за всички аудио-визуални медийни услуги и търговски съобщения.

Директивата прави разлика между „програми, които могат сериозно да увредят физическото, умственото и нравственото развитие на непълнолетните" и „програми, които има вероятност да увредят физическото, умственото и нравственото развитие на непълнолетните". „Програми, които могат сериозно да увредят физическото, умственото и нравственото развитие на непълнолетните", разпространявани чрез линейни медийни услуги, са забранени. Съгласно чл. 22 от Директивата държавите членки предприемат съответните мерки, за да гарантират, че телевизионните предавания на телевизионните оператори в тяхната юрисдикция не включват никакви подобни програми, в частност програми с порнографско съдържание или с неоправдано насилие.

Такъв тип програми обаче са разрешени за нелинейните услуги, ако бъдат изпълнени определени условия. Директивата определя, че държавите членки трябва да предприемат съответните мерки, за да гарантират, че аудио-визуалните медийни услуги по заявка, предоставяни от доставчиците на медийни услуги в тяхната юрисдикция, които могат сериозно да увредят физическото, умственото и нравственото развитие на непълнолетните, са достъпни единствено по начин, който да гарантира, че в обичайни условия непълнолетните няма да могат да слушат и гледат такива програми.

3. Права за излъчване на кратки репортажи

С предложените норми за кратки репортажи е въведен баланс между правото на телевизионните оператори да имат изключителни права за телевизионно излъчване върху събития от значителен обществен интерес и насърчаването на плурализма чрез разнообразие от продуциране и подреждане в програмната схема на новини в целия Европейски съюз. Упражняващите изключителни права на телевизионно излъчване по отношение на събитие от значителен обществен интерес следва да предоставят на други телевизионни оператори правото да използват кратки откъси с цел създаване на общи новинарски предавания при

справедливи, разумни и недискриминационни условия и при надлежно зачитане на изключителните права. Тези условия се съобщават своевременно преди провеждането на събитието от значителен обществен интерес, за да се даде на останалите телевизионни оператори достатъчно време да упражнят това право. Такива кратки откъси могат да бъдат използвани за излъчвания в целия Европейски съюз и не следва да надвишават 90 секунди.

Правото на кратки откъси следва да се прилага на трансгранична основа само когато е необходимо. Телевизионен оператор следва първо да търси достъп от установен в същата държава членка телевизионен оператор, който има изключителни права върху събитието от значителен обществен интерес.

4. Юрисдикция

Принципът на страната на произход е въведен в Закона за радиото и телевизията и действа спрямо осъществяването на телевизионна дейност в областта на традиционното (линейното) телевизионно разпръскване. Със законопроекта под надзора на Съвета за електронни медии вече попадат и доставчиците на аудио-визуални медийни услуги по заявка (нелинейни услуги), които са под юрисдикцията на Република България. Принципът на страната на произход е от съществено значение за създаването на вътрешен пазар. Следователно този принцип следва да се прилага към всички аудио-визуални медийни услуги, за да се осигури правна сигурност за доставчиците на медийни услуги като необходима основа за нови бизнес модели и въвеждането на тези услуги. За да се насърчи силна, конкурентоспособна и интегрирана европейска аудио-визуална индустрия и да се засили медийният плурализъм в рамките на Европейския съюз, само една държава членка следва да има юрисдикция по отношение на даден доставчик на аудио-визуални медийни услуги.

5. Квота европейски произведения

Където е практически възможно, аудио-визуалните услуги по заявка трябва да стимулират производството и разпространението на европейските произведения и по този начин да способстват за развитието на културното многообразие.

Прилагането на тази разпоредба, както и реалното потребление на европейски произведения е обект на редовните доклади, които Съветът за електронни медии изпраща до Европейската комисия.

Законопроектът гарантира, че кинематографичните произведения се предават в периоди от време, които са уговорени между носителите на правата и доставчиците на медийни услуги.

6. Търговски съобщения

Разписани са подробни правила, уреждащи търговски съобщения. Законопроектът въвежда значително по-либерален режим на регулация на търговските съобщения по отношение на

традиционното телевизионно излъчване и основен пакет от правила относно услугите по заявка и радиото.

Като се има предвид увеличената възможност за потребителите за избор на канали, подробното регулиране по отношение на включването на рекламни спотове с цел защита на зрителите не е оправдано. Законопроектът не увеличава позволеното време за реклама на час, но пък предоставя гъвкавост на телевизионните оператори относно включването на телевизионната реклама, без да се нарушава прекомерно целостта на предаванията. В този смисъл прекъсването на определени произведения, като филми, новини, детски предавания, е облекчено.

Ограничението, което съществуваше върху количеството телевизионна реклама, излъчвано на ден, съществуваше главно на теория и затова с новото законодателство то е премахнато. Почасовото ограничение е по-важно и то се запазва по отношение на телевизионните рекламни спотове и телепазарните спотове - 12 минути на час.

Скритата реклама продължава да е забранена, без с това да се пречи на законосъобразното използване на позиционирането на продукти. Директивата, съответно законопроектът, много ясно разграничават позиционирането на продукти от скритата реклама. Законопроектът разписва много ясни разграничителни критерии между продуктовото позициониране и скритата реклама.

Критерии:

а) Уведомяване

Най-важният критерий е уведомяването на зрителя, че е налице продуктово позициониране - в началото и в края на съответното предаване и след всяка рекламна пауза.

б) Разрешено само в определен вид предавания

Позиционирането на продукти е разрешено само в определен тип предавания. Изрично са посочени забранени предавания - новини, детски и религиозни.

в) Спазване принципа на редакционна самостоятелност

Спонсорството и позиционирането на продукти не трябва да оказват влияние върху редакционната самостоятелност и върху съдържанието на предаванията. Затова тематичното позициониране е забранено.

7. Корегулиране

Извън традиционните координирани области, изброени дотук, законопроектът предвижда регламентиране на съвместната регулация като алтернативен метод на регулиране.

В съобщението си до Европейския парламент и до Съвета относно по-добро регулиране за растеж и работни места в

Европейския съюз Комисията подчертава, че е необходим по-внимателен анализ на подходящия регулаторен подход, по-специално, за да се установи дали за съответния сектор или въпрос трябва да бъде предпочетено законодателство или алтернативи като съвместно регулиране или саморегулиране. Съвместното регулиране следва да позволява възможността за намеса на държавата, в случай че неговите цели не са постигнати. Въвеждането на режим на съвместна регулация или саморегулация е препоръчително, но не и задължително, и всяка държава членка следва да се съобрази с правните си традиции и зрелостта на обществените отношения.

Законопроектът предвижда създаването от страна на доставчиците на етичен кодекс за рекламирането на някои категории храни във и около предавания за деца.

Законопроектът разписва и механизъм за корегулация между Съвета за електронни медии и доставчиците по отношение защитата на децата от съдържание, което е увреждащо.

С Преходните и заключителните разпоредби на законопроекта се предлага да бъде отменен Законът за публичното радиоразпръскване. Съображенията за направеното предложение са следните:

Приетият през май 2009 г. Закон за публичното радиоразпръскване урежда участието на държавата при осигуряване разпространението на програмите на Българската национална телевизия и на Българското национално радио на територията на Република България. Неговата цел е да се осигури разпространението на програмите на Българската национална телевизия и на Българското национално радио чрез наземно цифрово радиоразпръскване, включително необходимият за това индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър. Философията на закона се основава на идеята за разделяне на преноса на радио- и телевизионни сигнали от тяхното излъчване в ефир. Поради това законът предвижда учредяването на два правни субекта, извършващи съответната дейност по пренос на сигнал и по излъчването им. Съгласно закона осъществяването на електронни съобщения чрез електронна съобщителна мрежа за пренос на радио- и телевизионни програми се извършва от търговско дружество по Търговския закон с държавно участие, а излъчването в ефир на програмите на Българската национална телевизия и на Българското национално радио - от новообразувана Национална компания „Обществено цифрово радиоразпръскване” със статут на държавно предприятие по чл. 62, ал. 3 от Търговския закон.

През времето, изминало от приемането на закона досега, не са предприети практически стъпки за неговата реализация, от една страна, и от друга - видяха се някои недостатъци на законодателното решение. Приетият подход за създаването на две предприятия - едното за разпространение, а другото за пренос - не кореспондира със Закона за електронните съобщения, който

определя електронната съобщителна мрежа като съвкупност от преносни и от излъчващи съоръжения. Освен това стартирането и дейността на предприятията е свързано с огромни разходи от държавния бюджет за изграждането, експлоатацията и поддържането на електронните съобщителни мрежи на предвидените в Закона за публичното радиоразпръскване търговци. В условията на задълбочаваща се финансова криза отделянето на паричен ресурс за такова мащабно мероприятие е немислимо. Ето защо се налага намирането на друг начин за осигуряване разпространението на програмите на Българската национална телевизия и на Българското национално радио, което да е с минимални инвестиционни разходи за държавата. Същевременно българската държава следва да намери баланса между разходването на публични финанси и разпространението на програмите на обществените радио- и телевизионни оператори, чиято основна цел е да допринасят за реализиране на конституционното право на информация.

Министерският съвет с решението по т. 24 от Протокол № 5 от заседанието на 31 януари 2008 г. е приел Плана за въвеждане на наземно цифрово телевизионно радиоразпръскване (DVB-T) в Република България, изменен с т. 35 от Протокол № 11 от заседанието на 19 март 2009 г. Съгласно чл. 6.1, буква „Б” „Мрежа за радиоразпръскване на програми на обществени оператори” от плана до декември 2012 г. 95 на сто от населението ще имат достъп до обществени цифрови телевизионни програми, като към същата дата трябва да бъде прекъснато аналоговото им излъчване. Определеният в плана радиочестотен спектър, предназначен за разпространението на програмите на обществените оператори, няма да бъде използван, в случай че не бъде намерено алтернативно решение. При сегашната ситуация това решение е да се обяви конкурс за обществена мрежа за радиоразпръскване на програми на обществени оператори и да се гарантира разпространението на програмите на Българската национална телевизия и на Българското национално радио в тази мрежа.

За осъществяването на посочената по-горе процедура следва да бъде отменен Законът за публичното радиоразпръскване и да се приемат съответни промени в законодателството, по-специално в Закона за радиото и телевизията и в Закона за електронните съобщения.

Освен това се налага изменение и на чл. 47а от Закона за радиото и телевизията с цел да бъдат избегнати както свръхкомпенсациите, така и кръстосаното субсидиране, които представляват несъвместима с Общностния пазар държавна помощ, поради което са незаконосъобразни с изискванията на правото на Европейския съюз. Формулирани са критериите, на които трябва да отговарят доставчиците на медийна услуга, с които Българската национална телевизия ще създава съвместни програми, а също е разписана прозрачна процедура за техния избор.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Бойко Борисов)